

selsvejen med nogen Nytte, maa man efter min Mening begynde paa et tidligere Sted end der, hvor Regensen ligger. Men der har man for ganske faa Aar siden givet Tilladelse til Opførelsen af et Hus, som er en Hindring for en saadan Udvidelse. Nu kan man ganske vist gaa den Vej, som er foreslaaet og overmaade smukt foreslaaet af Arkitekt Borch: at foretage en Underbygning af Regensen, men derved vil man jo imidlertid kun vinde, at Gadens Kørebane bliver et Par Alen bredere, og Fodgængerne maa da vige ud til Siden, naar de ville holde sig paa den ny Vej for Fodgængere, som skulde laves inde paa Regensens Grund. Det er jo sikkert og vist, at Færdselen paa dette Punkt er temmelig stærk i Forhold til Gadens Bredde, men jeg tror, man er noget for ængstelig med Hensyn til dette Forhold, thi naar Færdselen paa en saadan Strækning er særlig stærk, saa tage Folk sig uvilkaarlig i Agt og udvise større Forsigtighed. Og for øvrigt er der sandelig her i Byen flere Steder, hvor der er langt stærkere Trængsel og altsaa langt større Fare for Ulykestilfælde end paa det her omhandlede Sted. Paa de andre Steder, som jeg tænker paa, er Gaden ganske vist bredere, men saa er der ogsaa en langt større Færdsel baade af Vogne og Fodgængere. Jeg tror altsaa egentlig ikke, at der foreligger noget væsentligt Onde her, men for saa vidt der foreligger et Onde, tror jeg ikke, at det i nogen betydelig Grad vil afhjælpes ved Gennemførelsen af den Borch'ske Plan. Thi naar Fodgængere for at holde sig paa Fortovet, stadig skulde vige ud til Siden, ville mange lade være dermed og blive ude paa Kørebane, og der vil altsaa ikke opnaas noget væsentligt ved den foreslaaede Foranstaltning. Det er naturligvis ogsaa dette Forhold, som har bevirket, at Københavns Kommunalbestyrelse ikke har beskæftiget sig synderligt med denne Sag og ikke har tænkt paa at ville ofre større Beløb derpaa, da den kan se, at saaledes som Forholdene ere der, kan der ikke opnaas noget nævneværdigt Gode for Færdselen. Hvis man imidlertid en Gang ønsker at ordne denne Sag, kan det jo altid ske; den staar jo ikke i nogen som helst Forbindelse med det foreliggende Forslag.

Jeg vil i øvrigt, særlig af Hensyn til det, jeg før nævnte om Anvendelsen af Kommunitetets Midler i det paagældende Tilfælde, slutte mig til de Anbefalinger af Forslaget, som ere fremsatte af Talere i Gaarsmødet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) for hans anbefalende Udtalelser om denne Sag. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at der her foreligger et Tilfælde, hvor Kommunitetets Midler foreslaas anvendte i nøjagtig Overensstemmelse med deres Øjemed. Det var Frederik den anden, som funderede Kommunitetet ved hertil at henlægge en Del Jordegods med det Formaal at give 100 fattige Studenter varm Mad, dog kun to Gange om Ugen. Men Jordegodset evnede senere ogsaa at give de 100 Studenter fri Bolig, og Christian den fjerde oprettede Regensen. Efterhaanden magtede det henlagte Jordegods endnu mere, og paa Finanslovsforslaget for indeværende Aar er Kommunitetets Indtægt opført med 450,000 Kr., deraf de 280,000 Kr. som Rente af en rentebærende Kapital paa 7 Mill. Kr. Vi møde jo ofte Bestemmelser om, at Udgiften afholdes af Kommunitetets Midler. Her have vi altsaa en Udgift, der direkte angaar Formaalet: Frederik den andens 100 fattige Studenter og Christian den fjerdes Fribolig for disse. Egentlig er her jo Tale om nu at gøre et nyt Skridt, det andet Skridt efter det, der toges i 1623, da Kommunitetet havde erhvervet Regensbygningerne og lod Studenterne flytte ind her. I Betragtning af de rigelige Midler, der have evnet saa meget andet udover det egentlige Formaal, de 100 Studeters Underhold, turde man vel heller ikke regne det for en urimelig Flothed, om man nu ved Hjælp af disse Midler forbedrede deres Forhold saa meget, at den Lejlighed, som i 1623 indrettedes for to Studenter, nu overdrages een, saa at man nu gaar over til dobbelt saa gode Boligforhold, særlig hvad Rumforholdene angaar, som for snart 300 Aar siden.

Men hertil kommer ogsaa de rent praktiske Grunde, som for de fleste af Lejlighedernes Vedkommende gøre det umuligt at omdanne hver af de nuværende Toværelseslejligheder for to Alumner til to Eneværelser. Adgangsforholdene umuliggøre det, idet der ikke fra begge Værelser er Udgang til en Korridor, men det ene ligger bag det andet med Udgang til dette, saa at den, der boede inderst, altsaa skulde gennem det første Værelse for at komme til sit. Dernæst ere mange af Soveværelserne saa smaa, at de slet ikke kunne anvendes som Eneværelser, baade til Arbejdsstue og til Sovekammer, ja, flere af dem have slet ikke Vinduer og